

Vinterdøden

Helheim

Tiden er kommet som engang var fortalt
der menneskets verden i sorg skal bli lagt
Tre kalde vintre legger sin bleke arm
rundt Mannheims frostbetonte land

Et skall av skjebnens dystre tone
setter sprekker i dødens frosne krone
Sulten venter verden derunder
forbi porten og Hels ulvehunder
Fra en verden av evig fortapelse
til en annen med bøddelens fortatelse

En hyklersk strid blant levninger fortapt i vinterdød
graver åpne på snøen så blodrød
Liv går tapt ved fiendens og ens egen hånd
spunnet blir nornenes skjebnesbånd
Lagt i frossen aske
Lagt i frossen aske

Tiden er kommet som engang var fortalt
der menneskets verden i sorg skal bli lagt
Tre kalde vintre legger sin bleke arm
rundt Mannheims frostbetonte land

Et skall av skjebnens dystre tone
setter sprekker i dødens frosne krone
Sulten venter verden derunder
forbi porten og Hels ulvehunder
Fra en verden av evig fortapelse
til en annen med bøddelens fortatelse

Den fortviltes kamp - tårer bundet til evighet
Alle smerteskrig samles - til helvetes borgens profet
Så trist alt er - det sørgelig fortalt
Farvel - en tom evighet, alt er forfalt

Tid er ei tid her mer
Liv er ei liv noensted
Et øye kan ei som et øye se
Forsvunnet er alt folk og fe

Hører ei en visnen tone mer
Sanser intet, føler intet
Vinterdøden flere hundre dager lange
tok alt... men vent...